

дрѣго. Тѣй като го сгодаватъ и вѣнчаватъ, сѣдѣзъ свадбѣнны-тѣ ѹгощеніѣ, младоженци-тѣ, сведени въ лѣгловище-то, Макарій сѣ стори коленъ, и безъ да досѣгне невѣстѣ-тѣ, излѣзе си оттамъ чистъ, като сѣ молаше Богѹ, скоро да го избави отъ свѣтовніѣ животъ, и да вѣде инокъ. Реднѣжъ, придрѹженъ отъ едного селенина, кой-то отиваше на горѣ-тѣ Нитрійскѣ да бере оттамъ селитрѣ¹⁾, отиде ведно съ родителско позволеніе; сѣдѣзъ три дни той сѣ завърна ѹ дома, дѣто намѣри невѣстѣ-тѣ болнѣ отъ огневицѣ, почти на ѹмиранье, вод-то и ѹмрѣ прѣдъ очитѣ мѹ, въ дѣвственнѣ чистотѣ, и отиде на вѣчныѣ животъ. Тогава Макарій благодари на Бога, като си наѹмваше и за своѣтѣ смърть: Макаріе, дѣмаше си той, внимаѣ на сѣбѣ си, и погрижи сѣ за дѣшнѣ си, защо-то подирѣ малко и ты трѣбва да ѹмрешъ; от-тогава сѣ не грижаше вече за нищо земленно, и прѣдаденъ въ прочитаніе на Божественны-тѣ киигѣ, всѣкога отиваше въ черквѣ. Родители-тѣ мѣ като го видѣхъ въ такова живѣнье, не

1) говедажеле, и на Рускый языкъ пише нитры и отъ стърнѣ го тѣлѹва селитра; нѣ тя сѣ намира и въ камъннѣ-тѣ соль.